ΑΘΗΝΑΙ
15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1949
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
Ἔτος 13ον Ἀριθ. 118

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ἰδιοκτήτης-Διευθυντής
ΙΩ. ΣΠ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
Τ. Δ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 16
Τηλ. 55668

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Τοῦ κ. Γ. Λ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ πτυχ. Νομ

Α'.

Τὰ Κύθηρα φθίνουν. Ἂς μὴν ἀρκεσθοῦμε στὴν ἁπλῆ διάγνωσι μιᾶς καταστάσεως. Ἂς ἐρευνήσουμε τὶς αἰτίες. Κάτι στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ τόπου δὲν πάει καλά. Μόχθος πολὺς ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, ἐξαθλίωσις τῶν κατοίκων των — εἶναι δὲν εἶναι ἄξιοι γιὰ τὴν μοῖρα τους αὐτὴ θὰ δοῦμε παρακάτω — ἐγκατάλειψις περιουσιῶν ἀπὸ τὴν ἄλλη, κλείσιμο σπιτιῶν καὶ ὁμαδικὴ μετανάστευσις στὴν Αὐστραλία ἢ ὅπου ἄλλοῦ. Περισσότερα ἀπὸ 2000 ἄτομα, ποὺ σημαίνει τὸ τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ φύγανε ὡς σήμερα.

Ὑπάρχει γιὰ κάθε τόπο ἕνα δημογραφικὸ πρόβλημα. Ἡ στενότης τοῦ χώρου ἀναγκάζει ὅσους ὑφίστανται τὴν πίεσί του νὰ βροῦν διέξοδο μὲ τὴν ἀναζήτησι τύχης σὲ τόπους ποὺ προσφέρονται γι' αὐτό. Δὲν ὑποφέρομε ὅμως ἀπὸ τέτοιο πρόβλημα. Δὲν ἐξαντλήσαμε τὶς δυνατότητες ποὺ μᾶς παρέχει ὁ δικός μας ὁ χῶρος. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς δὲν εἶναι συμφέρουσα ἡ μετανάστευσις. Πολύτιμα χέρια, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ ἐργασθοῦν στὸν τόπο, φεύγουν. Καὶ δὲν εἶναι μικρότερη ἡ φυλετικὴ σημασία τοῦ θέματος.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μία πλευρά. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὑπάρχει ἕνας οἰκονομικὸς νόμος.

Ὁ νόμος τῆς «ἠσσόνος προσπαθείας». Δὲν παραγνωρίζομε τὶς σκληρὲς συνθῆκες τῆς ἐργασίας τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀλλὰ ὑπάρχει πάντα μιὰ θετικὴ προσδοκία ἱκανοποιήσεως τῆς ψυσίας ποὺ ἐκτεθλίβη, μιὰ βάσιμη ἐλπίδα μιᾶς καλύτερης «αὔριον».

Πῶς μποροῦμε ν' ἀρνηθοῦμε στὸν ἄλλον, ἀνεμίζοντας στὸν ἀέρα ὁποιαδήποτε σύμβολα, νὰ ζῆση καὶ νὰ δημιουργήση μὲ μεγαλύτερη εὐκολία συνθῆκες ζωῆς ἀνθρωπινώτερες; Νὰ τὸν ἐμποδίσωμε; Νὰ τοῦ ποῦμε νὰ μείνη; Δὲν ἔχομε τὴ δύναμι. Νὰ δημιουργήσωμε ὅσο μᾶς εἶναι δυνατὸν εὐνοϊκώτερες συνθῆκες ζωῆς ὥστε νὰ πειισθῆ νὰ μείνη μόνος του. Νὰ τὸν βοηθήσωμε στὴ δουλειά του νὰ γίνη ἀποδοτικώτερος γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Νὰ ἐξαντλήσωμε τὶς δυνατότητες ποὺ μᾶς παρέχει ὁ τόπος μας.

Ἡ διάρθρωσις τῆς οἰκονομίας μας ποὺ εἶναι δημιούργημα τοῦ περιβάλλοντός μας σὲ συνάρτησι μὲ τὸν χαρακτῆρα μας καὶ τὶς οἰκονομικές μας δυνατότητες δημιουργεῖ τὰ πλαίσια μέσα στὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ κινηθοῦμε καὶ νὰ δημιουργήσωμε. Τὰ πλαίσια αὐτά, ὅσο κι' ἂν εἶναι ἐλαστικά, δὲν μποροῦμε νὰ τὰ παραγνωρίσωμε χωρὶς σοβαρὲς συνέπειες γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν οἰκονομία τοῦ τόπου.

Σκεπτόμενος μέσα στὰ πλαίσια αὐτά, πιστεύω πὼς τὸ μέλλον τοῦ νησιοῦ μας βρίσκεται στὴ θάλασσα. Ἂς μὴ μᾶς ἐμπιτρέπουν οἱ σημερινὲς συνθῆκες εὐχάριστες προβλέψεις γιὰ τὸ προσεχὲς μέλλον. Ἡ θάλασσα μᾶς λούζει. Κι' ἐκεῖ βρίσκεται ἡ φυσική μος διέξοδος. Ἐστάθη δυστυχῶς ἀδύνατον νὰ δημιουργήσωμε ναυτικὴ παράδοσι. Μᾶς λείπει τὸ νησιώτικο χρῶμα. Πόσο μᾶς στοίχισε αὐτό, εἶναι δύσκολο νὰ τὸ φαντασθῆ κανεὶς εὔκολα.

Ἡ Ἑλλειψις φυσικῶν λιμανιῶν, ἱστορικὰ ἡ φεουδαρχικὴ συνείδησις τῶν ντόπιων ἀρχόντων, ἡ ἀφομοίωσις τῶν ξένων (Βενετσιάνων κλπ.) ποὺ δὲν ἐτάθηκαν ἱκανοὶ νὰ διατηρήσουν τὴν ναυτική τους καταγωγή, ἡ ἀνικανότης νὰ δημιουργήσουν μιὰ πόλι κοντὰ στὴ θάλασσα μὲ ναυτικὴ κι' ἐμπορικὴ κίνησι συνέβαλαν νὰ δοθῆ στὸν τόπο ἔντονος ἀγροτικὸς χαρακτήρας.

Οἱ τράτες παλιότερα κι' ἡ ἀγορὰ πλοίων ἀπὸ συμπατριῶτες ἐπιχειρηματίες, δώσανε τὴν ἐλπίδα πὼς κάτι μποροῦσε νὰ γίνη. Πὼς θὰ βρίσκαμε τὸν ὀρθὸ δρόμο μὲ τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν δυνατοτήτων ποὺ παρέχει τὸ ὑγρὸ στοιχεῖο ποὺ μᾶς περιβάλλει. Μὰ τίποτε. Ἔλλειψις οἰκονομικῶν μέσων ἢ ἀδυναμία προσαρμογῆς στὶς καινούργιες ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ναυτιλίας μὰ κυρίως ἔλλειψις πνεύματος προόδου ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἔλλειψι ναυτικῆς παραδόσεως, μᾶς κράτησε στὴ στεριά. Καὶ τί τὰ θέλετε; Οὔτε μπάνιο δὲν ξέρομε.

Ἂς ἐλπίσωμε πὼς θὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ βροῦμε τὸν ὀρθὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὸν γιαλό. Ἂς παραδειγματιστοῦμε ἀπὸ τόσους ἄλλους νησιῶτες. Ἂς ρίξωμε μιὰ ματιὰ στὴν Ἄνδρο π. χ. καὶ θὰ πάρωμε ἕνα ὠφέλιμο μάθημα. Τὸ μοναδικὸ βαποράκι ποὺ ὑπάρχει σήμερα καὶ τὰ 4—5 βενζινόπλοια, ἴσως τότε περισσέψουν κι' ἴσως μεγαλώσουν.

ΓΡ. Λ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ συγχαρῶμεν αὐτοὺς ποὺ εἶχον τὴν λαμπρὰν, πράγματι, πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ «Ὁμίλου Φιλομούσων Κυθήρων».

Εἰς τὴν σύστασιν τοῦ συλλόγου ἀνοίγεται εὐρὺ τῷ ὄντι καὶ λαμπρὸν στάδιον ἔργασίας.

Εἶναι πρῶτον ἡ ἵδρυσις βιβλιοθήκης εἰς τὴν νῆσον μας, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ εὑρίσκωνται ὅλα τὰ φιλολογικά, ἱστορικά, ἀρχαιολογικὰ κείμενα, ἐντυπώσεις ταξιδιωτῶν καὶ περιγραφαὶ ἐπεσκεπτῶν καὶ γενικῶς ὅλα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξαν τὰ Κύθηρα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον, εἰς τὰς τύχας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ κάτοικοί των κατὰ τὸ ξέσπασμα ἑπάνω εἰς τὴν πατρίδα μας τῶν διαφόρων ἀνθρωποκυμάτων κατακτητῶν καὶ ἐπιδρομέων, εἰς τὴν ζωήν, τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν σταδιοδρομίαν ἐν γένει τῶν ἐπιφανῶν Κυθηρίων.

Παραλλήλως, δεύτερος καὶ ἐξ ἴσου σημαντικὸς τομεὺς δραστηριότητος τοῦ νέου συλλόγου εἶναι ἡ λαογραφικὴ ἔρευνα.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἡ πυκνὴ καὶ συχνὴ ἐπαφὴ τῶν κατοίκων ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Γῆς μεταξύ των, ἡ διάδοσις ξένων γλωσσῶν μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μικρῶν Κρατῶν, ἡ μέσῳ τῶν βιβλίων, τῶν περιοδικῶν, τοῦ ραδιοφώνου καὶ τοῦ κινηματογράφου ἄλληλο γνωριμία ὅλων τῶν ἀνθρώπων, τείνουν εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν τῶν γνωρισμάτων τῆς ἐξωτερικῆς των ἐμφανίσεως καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῶν χαρακτηριστικωτέρων τοπικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων.

Σήμερον, ἡ ἀμφίεσις εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας χώρας εἶναι σχεδὸν πανομοιότυπος καὶ ἡ Μόδα τῶν Παρισίων ἐπηρεάζει τὰς ἐνδυμασίας ὅλων τῶν γυναικῶν τοῦ Κόσμου. Τὰ ἀμερικανικὰ τραγούδια γίνονται ἐξ ἴσου δημοφιλῆ εἰς τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Παταγονίαν ἢ τὴν Νότιον Ἀφρικήν. Κάθε τι τὸ ὁποῖον ἔχει τοπικὸν χρῶμα ὑποχωρεῖ, σβύνει, χάνεται ἐμπρὸς εἰς τὸν ἰσοπεδωτῆρα τοῦ μηχανικοῦ πολιτισμοῦ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἐμπρὸς εἰς τὴν ἰλιγγιώδη ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐμπρὸς εἰς τὴν καθιέρωσιν κοινῶν τύπων ἰδιωτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Πρέπει, λοιπόν, προτοῦ λησμονηθοῦν τελείως τὰ γραφικὰ πατροπαράδοτα ἔθιμά μας, νὰ περισυλλεγοῦν καὶ νὰ καταγραφοῦν ὅλα, μὲ ὅλας τὰς παραλλαγάς των.

Ὄχι μόνον εἰς βιβλία, περιγραφικῶς, ἀλλὰ καὶ ζωντανότερα καὶ παραστατικώτερα. Αἱ τοπικαὶ ἀμφιέσεις εἰς κούκλας—μαν' εκέν, μικροῦ μεγέθους, ποὺ νὰ τοποθετηθοῦν εἰς εἰδικὸν μουσεῖον, εἴτε μεμονωμένως —εἴτε ἀναπαραστάσεις ἐνδυμασιῶν— εἴτε συγκεντρωμέναι, ὁμαδικῶς, εἰς ἀπεικονίσεις κοινωνικῶν γεγονότων, ἐνὸς γάμου π.χ. Τὰ τραγούδια, ὅλα, νὰ φωνογραφηθοῦν, εἰς δίσκους, ὄχι ἑνορχηστρωμένα συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, ἀλλὰ ἀκριβῶς ὅπως τὰ ἐτραγουδοῦσαν οἱ παπποῦδες μας. Καὶ ἀνάλογος νὰ εἶναι ἡ καταγραφὴ καὶ ἀπεικόνισις ὅλων τῶν ἄλλων Κυθηραϊκῶν ἐθίμων.

* * *

Τοιοῦτος τομεὺς ἐργασίας τοῦ νέου συλλόγου εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικ. κινήσεως εἰς τὴν νῆσον: Ἡ ἵδρυσις πλήρους καὶ μεγάλης βιβλιοθήκης. Ἡ καθιέρωσις διαλέξεων πρὸς τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς φιλομαθεῖς τῆς νήσου, διὰ τῆς μεταβάσεως εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς Κύθηρα ἐπιφανῶν συμπολιτῶν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς προσκλήσεως ἄλλων, ἐγνωσμένου κύρους, λογοτεχνῶν, ἱστοριοδιφῶν, ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων. Ἡ διάδοσις τῆς μουσικῆς. Ἡ ἵδρυσις τοπικοῦ ἐρασιτεχνικοῦ θιάσου κ.ο.κ.

* * *

Σᾶς φαίνονται πολλά; Ἀσφαλῶς εἶναι.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνουν ὅλα μαζί, συγχρόνως. Μποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν βαθμιαίως, σὺν τῷ χρόνῳ, σιγὰ - σιγά, ἀναλόγως πρὸς τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἄλλας δυνατότητας τοῦ νέου ὁμίλου.

Δὲν χρειάζεται ὅμως νὰ μακρηγορῶμεν εἰς συστάσεις καὶ ὑποδείξεις.

Εὐτυχῶς, ὅπως ἐπληροφορήθημεν, τῆς κινήσεως πρὸς ἵδρυσιν τοῦ «Ὁμίλου Φιλομούσων» ἡγήθη μία Κυθηραϊκὴ προσωπικότης: ὁ βουλευτὴς καὶ πρῶην ὑπουργὸς κ. Γρηγόριος Κασιμάτης, ὁ ὁποῖος περιστοιχίζεται ἀπὸ ὁλόκληρον πλειάδα ἐκλεκτῶν Κυθηρίων, ἐπιστημόνων, λογίων καὶ φιλομούσων, πεπαιδευμένων, δραστηρίων, ἱκανῶν, γεμάτων ὀρεξιν διὰ κοινωφελῆ δρᾶσιν. Καὶ οἱ σχόντες τὴν εὐτυχῆ ἐμπιστοσύνη τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὁμίλου θ' ἀποδυθοῦν, ὡς λέγουν, μὲ ζέσιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐγενῶν ἐπιδιώξεών των.

Ἂς τοὺς συγχαρῶμεν, λοιπόν, καὶ ἂς εὐχηθῶμεν καλὴν δύναμιν καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον.

Η ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝ. Α. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

Ἡ Ἁγ. Μόνη, τὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι μὲ τὴν ἐπιβλητικὴ ἁπλότητά του, εἶναι κτισμένο στὴν ὑψηλότερη πρὸς βορρᾶν κορυφὴ τοῦ νησιοῦ μας.

Μόλις εὑρεθῆς ἐπάνω ἐκεῖ στὸ ἱερὸ προσκύνημα, δοκιμάζεις ἕνα εὐχάριστο συναίσθημα σωματικῆς εὐεξίας, ψυχικῆς γαλήνης καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως. Ἀπελευθερῶνεσαι ἀπὸ τὰ γῆϊνα δεσμὰ καὶ μεταφέρεσαι ἀθέλητα εἰς ἕνα ἄλλο ἰδανικώτερο κόσμο.

Καθὼς προχωρεῖς εὐλαβικὰ καὶ πρὶν ἀκόμη προλάβῃ νὰ σὲ σαγηνεύσῃ τὸ μεγαλειῶδες πανόραμα τῆς φύσεως ποὺ ἐκτυλίσσεται μπροστὰ στὰ μάτια σου, μιὰ ἄλλη ζωηρὴ ἐντύπωσις σὲ κυριεύει καὶ αἰχμαλωτίζει τὴν προσοχή σου. Ἀστράφτουν τὰ πάντα ἀπὸ καθαρότητα· νάος, ἡγουμενεῖον, κελλιά, τοῖχοι, ταράτσες, περίβολος, βοηθητικοὶ χῶροι, ὅλα κατάλευκα καὶ περιποιημένα, ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς, φανερώνουν νοικοκυρωσύνη, φροντίδες, ἐργασία, πολιτισμό. Καὶ ὅταν μπῆς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ στὴν τραπεζαρία καὶ τὴν δῆς στρωμένη μὲ 20 ἢ 25 θέσεις, ἕτοιμη νὰ φιλοξενήσῃ τοὺς ἐκδρομεῖς προσκυνητάς, νέα ἔκπληξις σὲ περιμένει, δὲν λείπει ἀπὸ ἐκεῖ τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ ὅ,τι χρειάζεται εἰς ἕνα καλοδαλμένο τραπέζι· λιτός, ἀλλὰ πλήρης ἐξοπλισμὸς.

Καὶ ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τῶν εὐσεβῶν Κυθηρίων, ἰδίως τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ περιβάλλουν μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν τὴν Μονὴν καὶ τὴν πλουτίζουν ἀπὸ κάθε τι ποὺ ἔχει ἀνάγκην. Ἀλλὰ ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἀδιάκοπον ἐπίβλεψιν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου Πρ. Μόρμορη καὶ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέλη συναγωνίζονται εἰς ἐνδιαφέρον καὶ μόχθον δι' ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς.

Κάθε χρόνο ὁ ἐπισκέπτης ἔχει νὰ παρατηρήσῃ κάτι καινούργιο, μία προσθήκη, κάποια βελτίωσι. Ἐφέτος θλέπει μὲ ἱκανοποίησι τὴν ὑδραυλικὴ ἐγκατάστασι, διὰ τῆς ὁποίας μία χειροκίνητη ἀντλία μεταφέρει τὸ νερὸ ἀπὸ τὴν στέρνα εἰς τὸ ντεπόζιτο τοῦ μαγειρείου, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐκεῖ εἰς κάθε στιγμὴ ἄφθονο καὶ καθαρὸ νερὸ πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν προσκυνητῶν. Καὶ θλέπει ἀκόμη εἰς τὸν ἔξω τῆς εἰσόδου τῆς Μονῆς χῶρον ἐκθραχισμούς, ἰσοπεδώσεις, ἕνα μεγάλο τετράγωνο ἑτοίμης πέτρας, καταμετρήσεις, θεμέλια ποὺ μαρτυροῦν τὴν ἐργασία ποὺ ἔχει ἀρχίσει διὰ τὴν κατασκευὴν δέκα νέων συγχρονισμένων κελλίων, κατὰ προέκτασιν τῆς βορεινῆς πλευρᾶς τῶν παλαιῶν κτιρίων καὶ μὲ πρόσοψιν μεσημβρινοανατολικήν. Καὶ τὴν διαμόρφωσιν πρὸ αὐτῶν καὶ τῆς εἰσόδου εὐρυχώρου πλατείας, μὲ ἰδιαίτερον χῶρον διὰ τὴν στάθμευσιν τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν.

Φυσικὰ δὲν ὑπάρχει αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς χεῖρας τῆς ἐπιτροπῆς ὁλόκληρον τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν νέων καὶ σπουδαίων τούτων ἔργων, ἀλλὰ εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ἀπαναταχοῦ θεοσεβεῖς καὶ φιλογενεῖς Κυθήριοι θὰ ἀνταποκριθοῦν προθύμως καὶ ἕκαστος κατὰ τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν ἔκκλησιν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν προσπαθειῶν της.

ΙΩ. Α. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

Τοῦ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Κατ' ἐπανάληψιν ἐγράφη εἰς ποίας πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶχον ἀνεγερθῆ ναοὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Μυρτιδωτίσσης.

Ὡς φαίνεται ὅμως ἐκ τῶν κάτωθι πληροφοριῶν καὶ εἰς τὴν νησιωτικὴν ἐν γένει Ἑλλάδα ἔχει ἐπαρκῶς γνωστοποιηθῆ ἡ εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης καὶ εἰς πολλὰς νήσους εὑρίσκονται ἐκκλησίαι της.

Ὁ Ἄγγελος Τανάγρας π. χ. εἰς τὸ Ὀραῖον βιβλίον του «Οἱ Σπογγαλιεῖς τοῦ Αἰγαίου», ἀρχίζει καὶ τελειώνει μὲ τοὺς γλυκυτάτους ἤχους τῆς καμπάνας τῆς Μυρτιδιωτίσσης τοῦ νησιοῦ τῆς Ὕδρας.

Εἰς τὸν λιμένα τῆς Νάξου εὑρίσκεται τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἢ Παναγίας τοῦ Μώλου.

Εἰς τὸ χωρίον Βαχὸ τῆς Ἀρεοπόλεως (Μάνης) ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ ἐκκλησία τῆς Μυρτιδιωτίσσης.

Εἰς τὴν Ζάκυνθον εὑρίσκεται πολύτιμος ἐπάργυρος εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἔργον τοῦ διασήμου Νικολάου Καντούνη (18ου αἰῶνος), Κρητικῆς τέχνης, φυλασσομένη εἰς τὸν γυναικωνίτην τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων, ὀπισθεν τῆς ὁποίας ὁ Ἀρχιμανδρίτης — ἱεροκήρυξ Π. Ἀβούρης ἐχάραξε τὸ δίστιχον:

Θαυμαστὼς θεραπευθεὶς εὐγνωμόνως σοὶ θοῦ
Μυρτιδιώτισσα σεπτὴ χαῖρε δέ(σποινα ἀγνή.

Σημειωτέον ὅτι πρὸ 150 ἐτῶν ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς κατοχῆς τῆς Ζακύνθου, ἐλιτανεύετο ἡ εἰκὼν καὶ ἐπανηγυρίζετο μεγαλοπρεπῶς ἡ ἑορτή της.

Εἰς τὸ Λεωνίδιον καὶ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν του ὑπάρχει μεγάλη εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἀναγράφουσα «ἐκ δωρεᾶς τῶν ἐμπόρων Λεωνιδίου», τοποθετηθεῖσα πρὸ 70ετίας περίπου.

Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Πειραιῶς τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐπὶ μαρμαρίνου εἰκονοστασίου, ὑπῆρχε καὶ διεσώθη ἀνέπαφος καὶ μετὰ τὸν βομβαρδισμὸν καὶ τὴν κατακρήμνισιν τοῦ ναοῦ, ὡς προανέφερεν ὁ κ. Θ. Ἀρχοντούλης, ἡ ὡραία καὶ μεγαλοπρεπὴς εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης.

Ἡ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν Ἀθηνῶν, τελευταίως ἐπὶ ξυλογλύπτου τέμπλου ἐξαιρετικῆς τέχνης τοῦ καλλιτέχνου κ. Νομικοῦ τοποθετηθεῖσα εἰκὼν τῆς Μυρτιδιωτίσσης φέρει τὴν χρονολογίαν 1860.

Ἡ εἰς τὸν ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης τοῦ Νέου Φαλήρου εἰκὼν της, εἶναι ἔργον τοῦ ἁγιογράφου μας Νικ. Στάη, δωρηθεῖσα παρὰ τῆς οἰκογενείας του.

Χαρακτηριστικὸν τῆς διαδόσεως τῆς εἰκόνος της, εἶναι καὶ τὸ κατὰ τὴν κατοχὴν γραφὲν ποίημα τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Κ. Τσάτσου «τὸ κόνισμα τῆς Μάνας μου» εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφει:

Μπρὸς στὸ δικό σου κόνισμα
ποὺ εἶτανε τῆς γιαγιᾶς, τῆς προ(γιαγιᾶς μου
τὸ ἅγιο τὸ κόνισμα τὸ ἀσημωμενο
τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισ(σας
ποὺ λὲν πὼς εἶναι τῆς θάλασσας (ἡ Παναγία
τῶν πειρατῶν, τῶν πλάνητων καὶ (τῶν ξερριζωμένων
Στὸ κόνισμά σου μπρὸς σταυρο(κοπεμαι
κ.λ.π. κ.λ.π,

Ἐντύπωσιν ἐντούτοις προκαλοῦν καὶ αἱ δύο κάτωθι παραδόσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιμένως εἶναι διαδεδομέναι μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς νήσου μας.

Ποιμὴν τῆς ὁνόματι Πρινέας, εἶναι ὁ πρῶτος ἀνευρὼν τὴν εἰκόνα της μέσα εἰς τοὺς θάμνους τῶν Μυρτιῶν, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἐνῷ ἔβοσκε τὸ ποίμνιόν του εἰς ἐντελῶς ἄνυδρον μέρος, παρετήρει συχνὰ νὰ ἐκλείπῃ καὶ νὰ βρεγμένον τὸ ὑπογένειον τοῦ τράγου του. Παρακολουθήσας ὅθεν τοῦτον πρὸς ἀνακάλυψιν ὕδατος, ἀνεῦρε εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὴν εἰκόνα της.

Ἡ ἀκόλουθος δὲ λέγει, ὅτι ἀποφασίσαντες οἱ περίοικοι ν' ἀνεγείρουν τὸ ἐκκλησίδιον ἐκεῖ ὅπου σήμερον εἶναι τὸ εἰκονοστάσιον τῆς Μονῆς ἐπὶ τοῦ δρόμου καὶ ἀφήνοντες κατὰ τὴν νύκτα τὰ ἐργαλεῖα των ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου, τὴν ἑπομένην ἐπανεύρισκον ταῦτα, ἄγνωστον πῶς μεταφερθέντα ἐπὶ τοῦ σημείου ὅπου ἐγένετο ἡ εὕρεσις τῆς εἰκόνος καὶ ὅτι τέλος ἀφοῦ ἐπείσθησαν ὅτι εἰς τὸ μέρος τῆς εὑρέσεως, ὤφειλε ν' ἀνεγερθῆ καὶ ἡ ἐκκλησία, τὴν οἰκοδόμησαν ἀνεμποδίστως πλέον ἐκεῖ, ὅπου σήμερον εὑρίσκεται καὶ ἡ Ἱερὰ Μονή της.

Τὰς ὀλίγας αὐτὰς πληροφορίας ἐβεωρήσαμεν πρέπον ν' ἀναγράψωμεν, καθόσον, ὡς γνωρίζομεν, δὲν ἔτυχον δημοσιότητος, μέχρι στιγμῆς.

ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΜΑΣ ΧΡΗΖΕΙ ΡΙΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ

Ὁμιλία τοῦ βουλευτοῦ μας κ. ΚΡ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐν Ἀθήναις ὀγκώδη συγκέντρωσιν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἠλία Ἀγγελάκου, ὡμίλησε μεταξὺ ἄλλων καὶ ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Κρίτων Δηλαβέρης.

Ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συγκέντρωσιν ἐτονίσθη, διατί ἐπιβάλλεται ἡ ἐπανεξέτασις τῶν ἀπορριφθέντων 20.000 μαθητῶν, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἵδρυσις «Πανελληνίου Συνδέσμου Γονέων καὶ Κηδεμόνων».

Ὁ κ. Κρίτων Δηλαβέρης ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας πρόβλημα καὶ ἔπι' ἀδρὸν καὶ πειστικὸν ἐπιχειρηματικὸν ἀπέδειξε τὰς εὐκταίας λύσεις.

Λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ὁμιλίας ταύτης, τὴν δημοσιεύομεν κατωτέρω ὁλόκληρον.

Η ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ κ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

— Χαιρετίζω τὸ συνέδριόν σας μὲ αἰσθήματα πατριωτικῆς συγκινήσεως.

Ἀτενίζω εἰς τὴν νεοσύστατον Ἕνωσιν Γονέων ὡς πρὸς ἕνα πυρῆνα ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ἀπαραίτητον διὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀνωμαλίαι καὶ κομμουνιστικαὶ ἐπιδρομαί, αἵτινες πλήττουν τὴν παιδείαν.

Ὅταν ἐπαγγελματίαι ἐνοῦνται εἰς ὀργανώσεις διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἱερῶν μὰ πάντως ὅμως ὑλικῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς διάσωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν πολλαχόθεν ἐπιβουλῶν καὶ πλημμάτων, τὶς θὰ διενοεῖτο νὰ ἐγείρῃ ἀντίρρησιν εἰς τὸ νὰ ἑνωθοῦν οἱ γονεῖς διὰ τὴν διαφύλαξιν ὑγιοῦς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς διαπλάσεως τῆς ψυχῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων, τὰ ὁποῖα εἶνε αὐτὴ αὕτη ἡ Ἑλλὰς τῆς αὔριον;

Καιρὸς ἦτο νὰ ἑνωθῆτε, φοβοῦμαι μόνον μήπως ἐβραδύνατε νὰ τὸ πράξετε, διότι τὸ μίασμα ἔχει προχωρήσει πολὺ βαθειά.

Προσέξατε πολὺ εἰς τὸν κομμουνισμόν, ὁ ὁποῖος ἔχει κάθε συμφέρον νὰ θέσῃ ὑπὸ τοὺς ὄνυχάς του τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν μας.

Ὁ κομμουνισμὸς ἔχει πολλοὺς ἀοράτους πλοκάμους. Ἐδημιούργησε τὸν συμμορητισμόν, ἐμφανίζεται μέσα εἰς τὰ συστήματα τῶν οἰκονομικῶν κατευθύνσεων, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξαθλίωσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν πολλὰ ἐλπίζει διὰ τοὺς ἑδελευροὺς σκοπούς του.

Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ ἀνεκμετάλλευτον καὶ τὴν ἐπίδρασιν ἐπάνω εἰς τὸν τρυφερὸν ἐγκέφαλον τῶν μικρῶν μαθητῶν, δηλαδὴ τῶν προσφιλῶν παιδιῶν σας;

Τὸ τίνι τρόπῳ ἀκριβῶς ὁ κομμουνισμὸς δρᾷ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀγραμματοσύνην τῆς νέας γενεᾶς καὶ τὴν διαστροφὴν καὶ καταστροφὴν τῆς ὡραίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τί ἀνόσια ὠφελήματα περιμένει, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς τὰ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

ΑΠΕΝΕΜΗΘΗ ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΝ ΜΑΣ κ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, ἡ «Ἕνωσις Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν», ἀπένειμεν εἰδικὸν μετάλλιον εἰς τὸν Κυθήριον βουλευτὴν κ. Δημήτριον Μαρσέλλον, εἰς ἔνδειξιν ἀναγνωρίσεως τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διάδοσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐν γένει καὶ εἰδικῶς τοῦ ποδοσφαίρου.

Τὴν 4ην Νοεμβρίου ὁ κ. Δημ. Μαρσέλλος, μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἑλληνικῶν ἀθλητικῶν ὁμοσπονδιῶν, ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κανελλόπουλον καὶ ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῶν ἀθλητικῶν κύκλων ἐπὶ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Ὁ βουλευτὴς καὶ πρῶην ὑπουργὸς κ. Δημ. Μαρσέλλος παρέστη εἰς τὸ τελεσθὲν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν Ἁγίου Νικολάου Νικαίας μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, τὸ ὁποῖον διωργανώθη ὑπὸ τοῦ Δήμου Νικαίας. Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρσέλλος καὶ οἱ ἄλλοι παραστάντες εἰς τὸ μνημόσυνον ἐπίσημοι ἐπεσκέφθησαν τὸ Γυμνάσιον Νικαίας, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκονται 1.500 ἄτομα.

Ἐπίσης ὁ κ. Μαρσέλλος παρέστη εἰς τὴν τελεσθεῖσαν εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Φιλίππου καὶ Ἐλισσάβετ (Νικαίας) δοξολογίαν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὴν δοξολογίαν ταύτην παρέστη ὁ Ἄγγλος πρόξενος κ. Σκωτ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ὁ κ. Δημ. Μαρσέλλος παρευρέθη εἰς τὴν ἐτησίαν ἑορτὴν τῶν Ὑδραίων Πειραιώς. Εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέστησαν ἐπίσης ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κρ. Δηλαβέρη.

Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», καθ' ἣν ὁ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου ἐξέβεσε τὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Γενεύῃ, τὴν διεξαχθεῖσαν ἐν αὐτῇ συζήτησιν διὰ τὸ παιδομάζωμα καὶ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις, ὡμίλησεν ἐπίσης ὁ κ. Δημ. Μαρσέλλος ἐκθέσας ἰδιαιτέρως ἐνδιαφερούσας ἀπόψεις καὶ ὑποδείξεις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶχεν καιρίως τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν.

Εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν Ἁγίου Γεωργίου Καρβουνάδων προσέφερεν ὁ βουλευτὴς καὶ πρῶην ὑπουργὸς κ. Δημ. Μαρσέλλος δρχ. 300.000 εἰς μνήμην των γονέων του Γεωργίου καὶ Μαρίας, τῆς συζύγου του Εὐνομίας τῆς πενθερᾶς του Ἑλένης Καλέτζου καὶ τοῦ γαμβροῦ του Βασ. Λίτη.

Ὡς γνωστόν, ὁ ἀείμνηστος Βασ. Λίτης, ἀρχιτέκτων, εἶχεν ἐκπονήσει τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρβουνάδων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἀντικυθηρίων ὁ Ἅγιος Μύρων» κ. Νικόλαος Α. Βενιέρης, μᾶς ἀπέστειλε πρὸς δημοσίευσιν τὴν κάτωθι δήλωσιν:

«Θεωροῦμεν καθῆκον καὶ ὑπερτάτην ὑποχρέωσίν μας ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας εἰς τὸν φίλον βουλευτὴν μας κ. Δημ. Μαρσέλλον, διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν Ἀντικυθηρίων ἀόκνους αὐτοῦ προσπαθείας.

»Οὕτω κατόπιν ἐνεργειῶν τούτου καὶ διὰ Διατάγματος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων τῶν Ἀντικυθήρων ὡρίσθη ἤδη ἀπὸ ἔτους ὅπως ὁ Εἰρηνοδίκης τῆς Χώρας Κυθήρων μεταβαίνῃ ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἰς τὰ Ἀντικύθηρα πρὸς ἐπιτόπιον ἐπίλυσιν τῶν δικαστικῶν διαφορῶν.

»Ἐπίσης ἐνεργείαις τοῦ ἰδίου κ. Μαρσέλου κατωρθώθη ν' ἀποσπασθῇ ἡ δημοδιδασκάλισσα τοῦ Αὐλαίμονος παρὰ κυθήρων.

τῷ Δημοτικῷ Σχολείῳ Ἀντικυθήρων ὡφέλεια ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Μαρσέλου ὅστις ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν παράδειγμα βουλευτοῦ ἐπισκεφθέντος πρὸ ἔτους τὴν ἀπομεμονωμένην νῆσον μας».

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΕΠΙ ΤΗ 9η ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ «ΟΧΙ»

ΚΥΘΗΡΑ, Νοέμβριος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μὲ ἐξαίρετον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἁρμόζουσαν ἐπιβλητικότητα ἑορτάσθη καὶ ἐφέτος καθ' ὅλην τὴν νῆσον ἡ μεγάλη ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ναοὺς τῶν Κυθήρων ἐτελέσθησαν δοξολογίαι καὶ ἐψάλησαν ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἡρώων τοῦ Βορειοπειρωτικοῦ ἔπους τοῦ 1940—41.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

Ἰδιαιτέρως λαμπρὸς ἦτο ὁ ἑορτασμὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου. Ὁ γενικὸς σημαιοστολισμὸς τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν καταστημάτων ἔδωσεν εἰς τὴν πόλιν ὄψιν πανηγυρικήν. Ἀπὸ τῆς 7ης πρωΐνῆς ἤρχισαν νὰ κρούωνται χαρμοσύνως οἱ κῶδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν, ἐνῶ ὁ ἱερὸς προσκόπων περιήρχετο τὰς ὁδοὺς ψάλλουσα πατριωτικὰ θούρια.

Τὴν 10ην π.μ. ἐτελέσθη δοξολογία καὶ ἀνεπέμφθη δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἐσταυρωμένου. Εἰς τὴν δεμνὴν αὐτὴν τελετὴν παρευρέθη ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Χώρας κ. Δημ. Στάης μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀρχαί, ὁ Γυμνασιάρχης καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ γυμνασίου μετὰ τῶν μαθητῶν, οἱ πρόσκοποι, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Χώρας καὶ τῶν πέριξ χωρίων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Θ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Τὴν 10.30' ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῆς πρὸ τοῦ ναοῦ πλατείας ὁ καθηγητὴς κ. Θεμιστοκλῆς Πετρόχειλος ὅστις, μὲ τὴν γλαφυρότητα ἡ ὁποία τὸν διακρίνει, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς μεγάλης ἐπετείου.

Ἐν ἀρχῇ περιέγραψε μὲ ἀδρὰς γραμμὰς τὸ ἔπος τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ ὑπεγράμμισεν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν «ΟΧΙ» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἐὰν δὲν ἔθραυσε τὸν πολυθρύλητον «ἄξονα Βερολίνου - Ρώμης - Τόκιο», πάντως τὸν ἐλύγισε καὶ ἔδωσεν θάρρος εἰς ἕνα κόσμον περίτρομον, ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε κατάπληκτος τὸ θέαμα τῆς μικρᾶς καὶ ἐνδόξου Ἑλλάδος ἡ ὁποία ὕψωσε τὸ μικρὸν της ἀνάστημα καὶ καθήλωσε ἐπὶ ἐξάμηνον καὶ πλέον τὰς ὁρδὰς τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος ἐπὶ τῶν Ἀλβανικῶν ὀρέων.

Ἀνεφέρθη κατόπιν εἰς τοὺς τότε ἐνδόξους ἡγέτας τοῦ Ἔθνους, τὸν ἐθνομάρτυρα Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β' καὶ τὸν πρωθυπουργὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν. Μετὰ ταῦτα ἐξῆρε τοὺς συνεχεῖς ἀγῶνας τοῦ ἡρωϊκοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 9 ὅλα ἔτη μάχεται μὲ αὐταπάρνησιν καὶ νικᾶ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἔθνους.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Θ. Πετρόχειλος ἐτόνισεν ὅτι οἱ σημερινοὶ καὶ χθεσινοὶ ἀγῶνες τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ μας εἶναι σταθμὸς εἰς τὸν ἀέναον ἀγῶνα ποὺ διεξάγει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τριῶν χιλιετηρίδων ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας.

Περαίνων τὸν λόγον του ὁ κ. Πετρόχειλος ἐκάλεσε τὸ συγκεντρωμένο πλῆθος νὰ ζητωκραυγάσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Στρατοῦ.

Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημίαι, ἐκάλυψαν τὸ τέλος τοῦ λόγου.

ΑΛΛΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ

Τὴν 11ην π.μ. ἐγένετο παρέλασις τῶν προσκόπων πρὸ τῶν ἐπισήμων, μετὰ ταῦτα δὲ ἡ σχολικὴ ἑορτὴ τῆς σημαίας εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Γυμνασίου.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ἐδόθη θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κυθηραικοῦ συνδέσμου, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθησαν 3 σκέτς ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν ρίγη πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Μὲ ἀνάλογον ἐνθουσιασμὸν ἐωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τοῦ ἱστορικοῦ «ΟΧΙ» καὶ εἰς τὰς ἄλλας κοινότητας τῆς νήσου.

Εἰς τὸν Ποταμὸν μετὰ τὴν δοξολογίαν τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Κυριακὸς Χλαμπέας, μὲ συμμετοχὴν τῶν ἀρχῶν καὶ πάντων τῶν κατοίκων, ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γερακίτης κατασυγκινήσας τοὺς παραστάντας μὲ τὴν ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν του.

Εἰς Καρβουνάδες ἡ τελετὴ προεκάλεσε συναγερμὸν τῶν κατοίκων, εἰς δὲ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν παρέστησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου μετὰ τῶν διδασκάλων των καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς Οἰκοκυρικῆς μὲ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς. Ἐπίκαιρον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Ἰωάννης Σιμιτέκολος, ἐξάρας μὲ σαφήνειαν καὶ παραστατικότητα τὴν σημασίαν τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἡμέρας.

ΔΗΜ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΕΙΣ ΒΙΑΡΑΔΙΚΑ

ΒΙΑΡΑΔΙΚΑ, Νοέμβριος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ Ἐθνικὴ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἑωρτάσθη εἰς τὸ χωρίον μας μὲ πᾶσαν ἐπιβλητικότητα. Εἰς τὴν ψαλεῖσαν δοξολογίαν παρέστησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι καθὼς καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐν σώματι, μετὰ τῶν διδασκάλων των. Τὸν παιγνιωτικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Ἰωάννης Σπ. Μασσέλος τονίσας τὴν σημασίαν τῆς ἡρωϊκῆς ἀποφάσεως τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴν ὑποκύψῃ εἰς τὴν βίαν καὶ ἐξάρας τὰς θυσίας τοῦ ἔθνους εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας. Μετὰ ταῦτα οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου παρήλασαν διὰ τῶν ὁδῶν, ἄδοντες πατριωτικὰ ἄσματα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΝΑΡΡΟΜΑΤΙΝ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Καὶ πάλιν ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Αὐστραλίας ἐώρτασε κατὰ τὸν λαμπρότερον καὶ ἐπιβλητικώτερον τρόπον τὴν ἐπέτειον τῆς ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Αὐστραλίας αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες ἐτέλεσαν δοξολογίας καὶ προέβησαν εἰς καταθέσεις στεφάνων εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Λόγοι πατριωτικοὶ ἐξεφωνήθησαν εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν ὁμογενῶν καὶ εἰδικαὶ ἑορταὶ καὶ χοροὶ διωργανώθησαν παντοῦ.

Ἰδιαιτέρως ἐπιτυχὲς ὑπῆρξε τὸ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου διοργανωθὲν ραδιοφωνικὸν πρόγραμμα.

Κατ' αὐτὸ ὡμίλησεν ὁ ἐκφωνητὴς τοῦ ἑλληνικοῦ προγράμματος κ. Ἰωάννης Σ. Καλλίγερος, τονίσας τὴν σημασίαν τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας καὶ τὴν συμβολὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν συμμαχικὴν νίκην. Ἀκολούθως ἀπηγγέλθησαν διάφορα ποιήματα καὶ ἐτραγούδησαν ἡ κυρία Ἰω. Καλλιγέρου ἡ Κορμούλη καὶ ἡ κ. Κορωναίου.

Ρ. Γ. ΤΡΑΒΑΣΑΡΟΣ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

ΚΥΘΗΡΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου, ἐπέτειον τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τῶν Βασιλέων, ἐτελέσθη εἰς Χώραν δοξολογία ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροβιότητός Των.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν αἱ ἀρχαί, αἱ προσκοπαὶ καὶ ὁμάδες, οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων συντεταγμένοι καὶ πλῆθος κατοίκων.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἀπεστάλη εὐχετήριον τηλεγράφημα πρὸς τοὺς Βασιλεῖς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Χώρας κ. Δ. Στάη.

ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ κ. ΑΘΗΝΑΝ ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ διεξαχθείσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Πειραϊκοῦ Συνδέσμου», ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀπένειμε τιμητικὰ διπλώματα εἰς τοὺς ἐργασθέντας διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐράνου ὑπὲρ τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου» ὅστις διεξήχθη πέρυσι.

Μεταξὺ τῶν τιμηθέντων εἶναι ἡ κ. Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη, σύζυγος τοῦ βουλευτοῦ Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Κρίτωνος Δηλαβέρη καὶ ἡ κ. Σοφία Στάη.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΜΟΝΗΝ

ΚΥΘΗΡΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Περατωθείσης τῆς προμηθείας 420 κ. μ. πέτρας ἐν Ἁγίᾳ Μόνῃ καὶ κατόπιν σχετικῆς δημοπρασίας, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν 15 κελλίων εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν μεγάλην πλατεῖαν.

Ἡ ἐπιτροπή, δραστηρίως καὶ ἀποφασιστικῶς ἐνεργοῦσα κατώρθωσε νὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν μὲ τὰ πτωχὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ διάφορα ἐμβάσματα.

Οὕτω ὁ κ. Φαρδούλης προσέφερεν 120.000 δραχμὰς καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ εἰς Αὐστραλίαν ἀδελφοῦ του μίαν λίραν. Ἐπίσης ἡ κ. Δέσποινα Μελιτᾶ ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀπέστειλε μέσω τῆς μητρός της δρχ. 1.000.000. Ἐξ ἄλλου ὁ ἐν Ἀθήναις διαμένων κ. Ἐμμ. Γρῖσπος ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἁγίαν Μόνην ἐν ἀργυροῦν κανδήλιον.

Ὡσαύτως ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βρεετ τοῦ Παναρέτου, ἐκ Ποταμοῦ, ἐδώρησαν 2 ράντζα καινουργῆ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἁγίας Μόνης, ὁ δὲ κ. Ἰω. Ἰωαννίδης, ἐκ Πειραιῶς, ἀπέστειλε 2 δίσκους ἐπινικελωμένους, 3 καντήλια, 2 καμινέτα καὶ 3 λάμπες πετρελαίου. Ὁμοίως ὁ κ. Εὐάγγελος Σκλάβος, ἐκ Μάντσεστερ Ἀμερικῆς, ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἁγίαν Μόνην δρχ. 200.000 εἰς μνήμην τῶν γονέων του.

Τέλος, ὁ κ. Γεώργιος Μαρούλης ἐδώρησεν εἰς Ἁγίαν Μόνην δύο καινουργῆ ράντζα, εἰς μνήμην τῆς συζύγου του.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΝΑΩΝ ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΝ

ΠΟΤΑΜΟΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἠλιαριωτίσσης, καὶ δὴ τοῦ ἐκ τῶν ἐπιτρόπων κ. Νικ. Κορωναίου, ἐγένοντο ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ ἐπισκευαὶ τοῦ κτιρίου τοῦ ναοῦ.

Παρόμοιαι ἐπισκευαὶ ἐγένοντο καὶ εἰς ἄλλας ἐκκλησίας. Ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας προσέφερεν ὁ κ. Ἀντώνιος Κομηνὸς ἢ Τσιγκλῆς ὅστις ἰδίᾳ δαπάνῃ ἐπεσκεύασεν αὐτοπροσώπως τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κάτοικοι, εἴτε διὰ χρηματικῶν δωρεῶν, εἴτε διὰ τῆς παροχῆς προσωπικῆς ἐργασίας, ἐβοήθησαν εἰς τὰς ἐπισκευὰς τῶν ναῶν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ὁ ἐκ Ποταμοῦ διομήχανος κ. Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμος, ὑπεσχέθη ν' ἀνορύξῃ τὸ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Ἠλιαριωτίσσης μέγα φρέαρ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποστῇ καθίζησιν πρὸ δεκαπενταετίας.

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ φιλοπρόοδος καὶ φιλάνθρωπος συμπολίτης κ. Χ. Μουλόπουλος, ἔμπορος εἰς Πειραιᾶ, ἐτοποθέτησε δι' ἐξόδων του τοὺς ὑελοπίνακας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ποταμοῦ καὶ ἀπέστειλε μίαν μπάλλαν ποδοσφαίρου εἰς τὸν Ἀθλητικὸν Ὅμιλον. Ἐπίσης ὁ ἴδιος συμπολίτης ἔρριψε τὴν ἰδέαν ἱδρύσεως Ἀθλητικῆς Λέσχης εἰς Ποταμόν, ἀναλαμβάνων νὰ καταβάλλῃ ὡς ἐτησίαν εἰσφορὰν δρχ. 100.000. Ἐπίσης ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ συμβάλῃ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ Ἁγίας Πελαγίας.

— Ὁ κ. Ἀρσένιος Κασιμάτης, ἐξ Ἀμερικῆς, ἀπέστειλεν 100 δολλάρια διὰ τὴν ἐξὸν Δρυμῶνος —Ἁγίων Ἀναργύρων (Ξερουλάκι).

— Ὁ κ. Παν. Γ. Στάθης, δικηγόρος, ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰούλιος Στάθης, ἐξ Ἀμερικῆς, ἐδώρησαν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Εὐσταθίου (Σταθιάνικα) ἓν ἀγρόκτημα καὶ ἓν ἐλαιόδενδρον, εἰς μνήμην τῶν γονέων των. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς εὐγενεῖς δωρητάς.

— Ὁ κ. Γεώργιος Π. Κασιμάτης ἐδώρησεν 100.000 δρχ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Σωτὴρ Χριστός, Λιβαδίου.

ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΚΥΘΗΡΑ, Ὀκτώβριος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν 5ην Ὀκτωβρίου ἐγένετο εἰς τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων σεμνὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 1949—1950.

Ἐν ἀρχῇ, ὑπὸ τοῦ αἰδεσ. πρωτοπρεσβυτέρου κ. Σταύρου Χάρου ἐψάλη ἁγιασμὸς μετὰ ταῦτα δὲ ἡ χορωδία τῶν μαθητῶν ἔψαλε διαφόρους ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους καὶ τροπάρια.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ γυμνασιάρχης κ. Ν. Γεωργούλης ὅστις ἀνεφέρθη εἰς τὰ νεανικὰ ἔνειρα τῶν μαθητῶν οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν, ὅταν περατώσουν τὴν ἐκπαίδευσίν των, νὰ καταστοῦν χρήσιμοι πολῖται συντελοῦντες εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν τῆς κοινωνίας καὶ σκαπανεῖς ἑνὸς καλυτέρου μέλλοντος.

Ἀλλὰ —ὑπεγράμμισεν ὁ κ. Γεωργούλης— διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅλα αὐτά, χρειάζονται συνεχεῖς μόχθοι καὶ θυσίαι.

Ἐν συνεχείᾳ ἐκάλεσεν ὁ ὁ Γυμνασιάρχης τοὺς μαθητὰς νὰ παραδειγματισθοῦν ἀπὸ τὴν ἔνδοξον δράσιν τῆς σημερινῆς γενεᾶς, ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῶν γονέων των καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν των, χάριν εἰς τὰς θυσίας τῶν ὁποίων τὸ Ἔθνος ἀναπνέει σήμερον τὴν ζείδωρον αὔραν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἡσυχίαν τὴν ὁποίαν ἐπιβουλεύονται οἱ βόρειοι γείτονες τῆς χώρας μας, χρησιμοποιοῦντες προδότας καὶ ἀπάτριδας ἐγκληματίας διὰ νὰ ἐνσπείρουν τὸν τρόμον, τὸ πένθος καὶ τὴν καταστροφήν.

Ἀλλ' ἂν τὸ ἔθνος ἀπηλλάγη ἀπὸ τὸ μίασμα τῶν κακοποιῶν, δὲν ἀπηλλάγη ὅμως ἀπὸ τὰς φοβερὰς καταστροφάς των. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Γεωργούλης ἀνεφέρθη εἰς τὸ δρᾶμα τῶν 700.000 συμμοριοπλήκτων καὶ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως ἐγκατασταθοῦν οὗτοι εἰς τὰς ἑστίας των διὰ νὰ γίνουν καὶ πάλιν παραγωγικοί.

Ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι εἶναι ἱερὰ ὑποχρέωσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν προσπάθειαν τοῦ κράτους, ὑπείκοντες εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ Βασιλέως καὶ τέλος ἐκάλεσε τοὺς Κυθηρίους νὰ συμβάλουν ὅσον δύνανται διὰ τὸ τεράστιον αὐτὸ ἔργον.

Καταλήγων ἐκάλεσε τοὺς ἀκροατάς του νὰ ζητωκραυγάσουν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως, τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς μαθητιώσης νεολαίας τῶν Κυθήρων.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Γεωργούλη ἐκάλυψαν διάτοροι ἐπευφημίαι καὶ ζωηραὶ ζητωκραυγαί.

Μετὰ ταῦτα ἐψάλη ὑπὸ τῆς μαθητικῆς χορωδίας ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἔληξεν ἡ τελετή.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1 σελίδος)

ἐπισημότερος, εὐδὺς ὡς τὸ θέμα γίνεται σοβαρώτερον, εὐθὺς ὡς ὁ λόγος γίνεται γραπτός.

Ἔχω ὑπ' ὄψει τὴν τελείως ἀγράμματον ὑπηρέτριάν μου, ἡ ὁποία δὲν ἀρκεῖται ποσῶς εἰς τὸ «Κάτσε, ἔβγα, μαντράχαλε», ἀλλ' ὁμιλεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν καθαρὰν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μὴ δυναμένη, ἄλλως τε, νὰ συνεννοηθῇ διαφορετικά. Τὴν ἤκουσα νὰ λέγῃ «ἐκτὸς τῆς πόλεως» καὶ «ἀναλόγως τῆς περιστάσεως» καὶ τὸ «φυτόν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον βγαίνει τὸ κινίνο, δὲν ὑπάρχει στὴν Ἑλλάδα». Ἡ ἀγράμματος λοιπὸν ὑπηρέτρια ἔχει ἀνάγκην τῶν γραμματικῶν τύπων, οἱ ὁποῖοι τὴν βοηθοῦν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς σκέψεώς της καὶ ἐκλέγει ἐξ ἐμφύτου τοὺς τύπους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ λυπεῖται, διότι δὲν ἔχει τύχει σχολικῆς μορφώσεως, διὰ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της πολλοὺς τύπους καὶ τὸν τρόπον τῆς συναρτήσεώς των, διὰ νὰ ἐκφράζῃ καὶ νὰ σχηματίζῃ σκέψεις περισσότερον πολυπλόκους καὶ ἐπιστημονικάς.

Τί γίνεται τώρα μὲ τὸ παιδί;

Εἰς τὸ Ἑλληνόπουλο ἡ Παιδεία ἀρνεῖται νὰ διεδάξῃ τοὺς στοιχειώδεις, τοὺς εὐκόλους, τοὺς βασικοὺς τύπους, ἀκόμη καὶ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἔχει ἐμφύτως ἡ ἀγράμματος ὑπηρέτρια, ἀλλά, μὲ τὸ πρόσχημα τῆς δθήκη δημοτικῆς γλώσσης, τοῦ παρουσιάζει μόνον τὴν διαστροφήν, τὰς παρεκκλίσεις καὶ τοῦ ἀποκρύπτει, μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν τὸ ὀρθὸν τὸ ὁποῖον εὐτύχημα εἶνε, ὅτι ἀκούει εἰς τὸ σπίτι του, ἔστω